

EL CEP, LES SARMENTS, EL RAÏM, EL VI

Jesús, per manifestar-se, se serveix de diverses expressions, i una que pot resultar sorprenent és la que diu: «Jo soc el cep i vosaltres les sarments». Precisament ho proclamarem aquest diumenge en les celebracions.

Reconec que, quan em varen nomenar bisbe i em calia dissenyar un escut, vaig voler que en una de les particions hi figurés un cep.

Per això em sembla adient oferir-vos aquesta breu reflexió.

Som terra de vins, i de vins molt bons. També ho era la terra de Jesús, i ell hi entenia. Per això parla sovint del vi i de la vinya, dels ceps i de les sarments. Confesso que, en ser de terres de vinyes des del meu naixement, sempre he pensat que l'afirmació de Jesús fa referència al fruit que ha de donar el cep: el raïm i el vi.

Però, a més, Jesús afirma que tenim un vinyater excepcional i únic, Déu Pare, i que la seva glòria és que donem bon fruit.

En definitiva, l'objectiu d'aquesta afirmació ha de ser que el fruit que donem sigui el millor vi que puguem assaborir.

Tanmateix, tot seguit Jesús es refereix als sarments, que som nosaltres. Afirma, tal com sap per experiència

**«Tenim un vinyater
excepcional i únic:
Déu Pare»**

el pagès, que cal esporgar o netejar perquè es veremi bon fruit.

I certament sovint tenim l'experiència que Déu pare –el vinyater– ens esporga defectes,

rutines, mandres, tarannàs i estils de vida personals que puguin impedir donar bon fruit. I ens queixem perquè això ens fa mal, però és del tot necessari per assegurar el bon vi.

Però, sobretot, s'insisteix que, si la sarment no està unida al cep, de cap manera pot donar fruit. Si no hi ha unió amb el cep no hi ha raïm, no hi ha fruit, no hi ha bon vi.

La condició per donar fruit és restar units al cep, és a dir, units a Jesús, perquè, com diu ell mateix, «sense mi no podeu fer res». Sense la unió amb Jesús no hi haurà vi que converteixi la vida en una festa.

Alguns pensen que el «bon vi» que alegra la vida i que permet fer festa no el té Jesucrist, no el vivim els cristians, sinó que potser el tenen altres propostes pretesament salvadores, perquè pel color extern, l'etiquetatge lluent, la propaganda de màrqueting... són molt atractius.

Però hem de pensar en nosaltres, cristians, i entendre que potser el nostre raïm està pansit perquè no ens deixem esporgar, o perquè no restem ben units a Crist, el cep, en pensar-nos que això del bon fruit només depèn de nosaltres... Aleshores succeeix que quan es tasta el nostre vi no acaba de satisfer, no té el gust que caldria.

Com restar units a Jesús, al cep veritable? Deixant-nos estimar i estimant-lo, rebent els seus dons pels sagraments i estimant com ell ens estima.

I no ens espantem quan el vinyater ens esporgui o ens netegi, perquè això és necessari per al fruit que cal donar. Si com a sarments restem separats del cep ens assecarem i només servirem per cremar.

Tanmateix, avui cal que esdevinguem bon vi, el vi millor, si és possible, com aquell vi de Canà de Galilea que, gràcies a Jesús, té la capacitat de fer que la festa de la vida no s'acabi malament, que els convidats en participin, i que tots l'assaborim.

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura dels Fets dels Apòstols, 9, 26-31

En aquell temps, Saule arribà a Jerusalem, i allà intentava incorporar-se als creients, però ells no creien que s'hagués convertit, i tots el defugien. Llavors Bernabé el prengué pel seu compte, el presentà als apòstols, i els contà com, pel camí, el Senyor se li havia aparegut i li havia parlat, i amb quina valentia havia predicat a Damasc el nom de Jesús. Des d'aquell moment convivia amb ells a Jerusalem amb tota llibertat, predicava amb valentia el nom del Senyor, conversant i discutint amb els jueus de llengua grega. Aquests es proposaren matar-lo, però els germans, que ho saberen, l'acompanyaren a Cesarea i el feren marxar a Tars. L'Església vivia en pau per tot Judea, Galilea i Samaria. Així creixia, s'anava edificant, i vivia constantment a la presència del Senyor, confortada per l'Esperit Sant.

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Joan, 3, 18-24

Fillets, que el nostre amor no sigui només de farses i paraules, sinó de fets i de veritat. Llavors coneixerem que ens mou la veritat i la nostra consciència es mantindrà en pau davant de Déu. Perquè si la nostra consciència ens acusa, pensem que Déu és més gran que la consciència, i que ell ho sap tot. Estimats, si la consciència no ens acusa, podem mostrar-nos a Déu amb tota confiança, i obtindrem el que li demanem, perquè complim el que ens mana i fem allò que és del seu grat. El seu manament és que creguem en el seu Fill Jesucrist i que ens estimem els uns als altres tal com ens ho té manat. Si complim els seus manaments, ell està en nosaltres i nosaltres en ell. I, per l'Esperit que ens ha donat, coneixem que ell està en nosaltres.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Joan, 15, 1-8

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles. «Jo soc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. La sarment que no dona fruit en mi el Pare la talla, i la que dona fruit, l'esporga i la neteja perquè encara en doni més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi i jo en vosaltres. Així com la sarment, si no està en el cep, no pot donar fruit, tampoc vosaltres no podeu donar fruit si no esteu en mi. Jo soc el cep, i vosaltres les sarments. Qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit, perquè sense mi no podríeu fer res. Si algú se separa de mi, és llençat fora, com ho fan amb les sarments, i s'asseca. Les sarments, un cop seques, les recullen, les tiren al foc i les cremen. Si us quedeu en mi, i el que jo us he dit queda en vosaltres, podreu demanar tot el que desitgeu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que vosaltres doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus».

Estigueu en mi

«El qui està en mi i jo en ell dona molt de fruit». Estem destinats pel nostre baptisme a donar fruit. Com i quins fruits? La unió amb Jesús, per la fe i l'amor, és la saba que ens donarà vida i força per impedir que ens assequem. Com més estreta sigui la unió, més fàcilment deixarem que el Vinyater faci la poda necessària i esdevinguem esplèndids sarments.

Donar fruit primer per a nosaltres: créixer com a persones sempre, en la pregària i en la formació. Donar fruit per als altres: oferir alegria, servei, acollida, solidaritat... Donar fruit per a la Natura, per a tots els éssers creats: tenir cura i respecte per l'entorn, col·laborar, implicar-se en l'ecologia, el medi ambient. Sortir de la zona de confort.

Que la llum de la Pasqua ens mantingui units en Jesús i ens porti la saba del coratge per donar els millors fruits.

Victòria Mir i Costa

SALM 21

R. En el Senyor s'inspirarà el meu himne el dia del gran aplec.

O bé: Al-leluia

Davant dels fidels oferiré els sacrificis promesos.

En menjaran els humils fins a saciar-se, lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen, i diran: «Viviu per molts anys».

Ho tindran present i es convertiran al Senyor

tots els països de la terra; es prosternaran davant seu gent de totes les nacions.

Fins les cendres de les tombes l'adoraran,

s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols.

Serà per a ell la vida que em dona, els meus descendents li seran fidels.

Parlaran del Senyor a les generacions que vindran,

i anunciaran els seus favors als qui naixeran després,

i els diran: «El Senyor ha fet tot això».

Què són els ministeris laïcals?

L'11 de gener d'aquest any, el papa Francesc va promulgar la carta apostòlica *Spiritus Domini*, amb la qual obria la possibilitat que les dones accedeixin als ministeris laïcals instituïts de lector i acòlit. De fet, sant Pau VI, ja el 15 d'agost de 1972, institueix els ministeris laïcals de lector i acòlit per als laics, fins aquell moment reservats només als candidats al diaconat i al presbiterat, amb el document *Ministeria quaedam*. Així s'obria de nou

al cap de molts segles el servei –ministerial– als seglars que no tenien cap intenció de deixar el seu estat laïcal.

Es tracta d'una benedicció que fa el bisbe a un laic –i ara també a una laica– que l'habilita per proclamar, amb un cert reconeixement eclesial, la Paraula de Déu en les celebracions litúrgiques, en el cas del ministeri de lector. I de preparar l'altar i ajudar en la distribució de l'eucaristia, en el cas d'acòlit.

Qualsevol persona pot proclamar la Paraula de Déu en les celebracions sense necessitat de la institució del ministeri de lector. Igualment, no és necessari ser instituït acòlit per ajudar a la distribució de la comunió eucarística. Doncs què afegeix la institució del ministeri laïcal de lector i acòlit? Es tracta de viure de manera pública i reconeguda, per part d'alguns membres de l'assemblea, la ministerialitat àmplia. En definitiva, es demana un compromís de formació teològica i litúrgica als qui ja habitualment estan fent aquesta tasca, per tal que el bisbe, havent escoltant els responsables de la comunitat, els institueixi de manera pública en el servei a aquesta.

Mn. Jordi Font
Vicari episcopal

MIRADOR

«Missale Pontificis in Nativitate Domini»

El dia 13 d'abril, el bisbe Francesc es va reunir amb el president de la Diputació de Girona, Miquel Noguer, el qual va entregar-li una edició del *Missale Pontificis in Nativitate Domini*. El missal consta de dos volums, presentats en un estoig de suro. La Diputació de Girona n'ha comprat dues col·leccions: una que ha ofert al Bisbat de Girona i una altra que entregará al Bisbat d'Urgell.

El *Missale Pontificis in Nativitate Domini* o Missal de Nadal d'Alexandre VI és el primer d'un projecte de tres *Libelli missae papalis* destinats a les tres misses que els pontífexs cantaven personalment a la basílica de Sant Pere els dies de Nadal, el Diumenge de Pasqua i el dia de sant Pere.

Els volums van ser encarregats per Alexandre VI poc després de la seva coronació, el 1492. El papa va utilitzar per primera vegada el missal el dia de Nadal de 1495, en una missa descrita en el diari del cerimonier Johannes Burckard.

Solament se'n conserva un manuscrit a la Biblioteca Apostòlica Vaticana, amb la signatura «cod. Borg. Lat. 425»; dels altres dos *Libelli* no se'n té cap notícia des del segle XVI.

Nou Espai amb Cor de Càritas a Lloret de Mar

El dijous 15 d'abril es va inaugurar el nou Espai amb Cor de Lloret de Mar, el segon que impulsa Càritas a la diòcesi. Neix amb l'objectiu de dinamitzar l'acció comunitària de l'entorn i oferir un espai multifuncional per a participants i voluntariat per donar eines d'apoderament a les persones que les necessiten. Dins d'aquest espai hi ha també el servei de rober, que serà gestionat per dotze persones voluntàries. Aquesta iniciativa contribueix a enfortir el consum responsable, i és un primer punt de trobada i d'atenció a les persones més vulnerables.

L'Espai amb Cor, que compta amb el suport de l'Ajuntament de Lloret de Mar i el programa Benestar i Comunitat de Dipsalut, servirà per teixir vincles entre persones i per fer conèixer i desenvolupar els recursos de l'entorn. Aquesta botiga, amb roba i complements de segona mà, també disposa d'un altell, on hi ha el magatzem. A més, aquest equipament compta amb una sala on es poden fer trobades, tallers i formacions per acompanyar el desenvolupament integral de totes les persones que s'hi adrecin.

L'Espai amb Cor es troba al carrer Sènia del Rabic, a l'edifici del Mercat Municipal.

AGENDA

— DIUMENGE, 2 DE MAIG

Confirmacions a Palafrugell. A les 12 del migdia a l'església parroquial. Presidirà el bisbe Francesc.

— DILLUNS, 3 DE MAIG

Ofici de la festa de la Santa Creu a Figueres. A les 11 del matí a l'església parroquial de Sant Pere. Presidirà el bisbe Francesc.

— DIMARTS, 4 DE MAIG

Pregària per les vocacions sacerdotals. Cada dimarts a dos quarts de 5 de la tarda a la basílica de Sant Feliu de Girona.

— DISSABTE, 8 DE MAIG

Pregària a la Mare de Déu de Fàtima. El primer i segon dissabte de

cada mes, a un quart de 7 de la tarda, a la parròquia de Sant Pau, de Girona.

Confirmacions a Salt. A dos quarts de 7 de la tarda a l'església parroquial de Sant Jaume. Presidirà el bisbe Francesc.

— DIUMENGE, 9 DE MAIG

Vista Pastoral del bisbe Francesc a Sant Feliu de Guíxols. A les 10 del matí, celebració de la Divina Litúrgia a l'església de Santa Maria per als cristians catòlics de ritus ortodox. Presidirà el bisbe Francesc.

Romeria del poble de Cistella al santuari de la Mare de Déu del Mont.

Església Viva

Presenta: Àngel Rodríguez Vilagran

Magazín setmanal de 30 minuts amb reportatges i entrevistes d'actualitat de l'Església de Girona.

Té els apartats:
La Paraula del Bisbe (amb Mons. Francesc Pardo),
Punt de Vista (comentari d'actualitat a càrrec de diferents col·laboradors),
notícies i l'evangeli dominical.

Mensualment:
Música sense complexos (Xavier Roca)
i Cinema de valors (Narcís Mir).

El 1993 va rebre el Premi Bravo de Ràdio, que atorga la Conferència Episcopal Espanyola.

L'emetem:

Cadena COPE Girona 89.9 FM	Divendres 13.30
Caldes FM 107.9 FM	Diumenges 8.30
Girona FM 92.7 FM	Diumenges 8.30
Ràdio Arenys de Munt 107.0 FM,	Diumenges 10.30
Ràdio Bonmatí 107.1 FM	Diumenges 8.30
Ràdio Calella 107.9 FM	Diumenges 9.00
Ràdio Canet de Mar 107.6 FM	Diumenges 8.30
Ràdio Cap de Creus 88.7 FM	Diumenges 7.00
Ràdio Cassà de la Selva 103.1 FM	Dissabtes 7.00
Ràdio Estel 103.4 FM	Dissabtes 23.05
Ràdio l'Escala 107.6 FM	Divendres 23.00
Ràdio la Vall (Les Preses) 107.6 FM	Diumenges 8.30
Ràdio les Planes 107.7 FM	Diumenges 8.30
Ràdio Mar d'Amunt (Port de la Selva) 107.0	Diumenges 8.00
Ràdio Palafrugell 107.8 FM	Diumenges 9.00
Ràdio Salt 97.7 FM	Dissabtes 8.00
Ràdio Sant Gregori 107.9 FM	Diumenges 10.00
Ràdio Sant Pol 107.2 FM	Diumenges 9.00
Ràdio Sarrià 87.6 FM	Dissabtes 8.30
Ràdio Tordera 107.1 FM	Dissabtes 9.00

Nota: el programa a la Cadena COPE porta per nom "El Mirall".

També es pot escoltar per Internet al web del Bisbat a Programes de Ràdio

SANTORAL I LECTURES

Diiumenge cinquè de Pasqua, 2 de maig de 2021. Mare de Déu d'Araceli. St. Atanasi (+ 373), bisbe i doctor de l'Església. Bta. Mafalda de Portugal (+1256), monja. **Lectures:** Ac 9, 26-31 / SI 21 / 1Jo 3, 18-24 / Jo 15, 1-8.

Dilluns, 3. Festa de la troballa de la Santa Creu (celebrada a Figueres). Sts. Felip I Jaume, apòstols. Sta Violeta (+ s. II), verge màrtir. **Lectures:** 1C 15, 1-8 / SI 18 / Jo 14, 6-14.

Dimarts, 4. St. Ceferí Jiménez, «el Pele» (+ 1936), màrtir. Venerat pel poble gitano. Sta. Pelàgia (+ 303), verge màrtir. **Lectures:** Ac 14, 19-28 / SI 144 / Jo 14, 27-31a.

Dimecres, 5. St. Àngel de Sicília (+ 1225), carmelita màrtir. St. Màxim (+ 348), bisbe de Jerusalem. Sta Crescenciana (s. IV), màrtir. **Lectures:** Ac 15, 1-6 / SI 121 / Jo 15, 1-8.

Dijous, 6. El martiri de sant Joan, apòstol i evangelista. Patró de les arts gràfiques i dels llibreters. St. Domènec Savio (+ 1857), salesià. Sta. Beneta (+ s. IV), monja. En santorals antics hi figura St. Joan de Biclar (+ 621), bisbe de Girona. **Lectures:** Ac 15, 7-21 / SI 95 / Jo 15, 9-11.

Divendres, 7. Sts. Sixt i sant Hou (+ 303), màrtirs a Celrà. Sta. Gisela (+ 1690), reina d'Hongria. **Lectures:** Ac 15, 22-31 / SI 56 / Jo 15, 12-17.

Dissabte, 8. Maria Mitjancera de totes les Gràcies. Mare de Déu del Roser de Pompeia. St. Desiderat (+ 550), bisbe. **Lectures:** Ac 16, 1-10 / SI 99 / Jo 15, 18-21.

Litúrgia de les Hores. Diiumenge, pròpia *Te Deum*. Dilluns, de la festa. *Te Deum*. De dimarts a divendres, de la fèria. Dissabte, pròpia.

APUNTS

L'economia de les diòcesis catalanes, a la darrera reunió de la Tarraconense

El Seminari Conciliar de Barcelona va acollir, el dimarts 13 d'abril, una nova reunió dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense. El bisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives, va presentar el balanç econòmic de l'any 2020 i el presupost de l'any 2021 del Fons Comú Interdiocesà, que van ser aprovats. També es van analitzar diverses qüestions relatives a l'economia de les diòcesis. D'altra banda, es va informar sobre el «Jubileu Ignasià del 2022 per al Camí de Sant Ignasi», es va tractar sobre la difusió de la Sagrada Escripura en diversos nivells i es van estudiar algunes possibles causes de canonització. Finalment, es va elegir el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, nou secretari general de la Tarraconense.

Convocada la I Jornada Mundial dels Avis i la Gent Gran per al 25 de juliol

El diiumenge 25 de juliol se celebrarà la I Jornada Mundial dels Avis i les Persones Grans, sota el lema «Jo soc amb vosaltres dia rere dia» (cf. Mt 28,20). Aquest lema vol expressar la proximitat del Senyor i de l'Església en la vida de cada persona gran, especialment en aquest difícil temps de pandèmia. El papa Francesc va anunciar la institució d'aquesta jornada després del rès de l'Àngelus del diiumenge 31 de gener, establint la celebració el quart diiumenge de juliol, prop de la memòria litúrgica dels sants Joaquim i Anna, avis de Jesús.

Per facilitar la celebració de la jornada, el Dicasteri per als Laics, la Família i la Vida proposarà, a partir del juny, algunes eines pastorals que estaran disponibles a www.amorislaetitia.va.

